

derslev, hvor man har alt fornødent til Uddannelse af Rekrutter, maa jeg sige, at det vil ikke være nok, hvis man virkelig skulde faa Invasion eller Forstyrrelser. I dette Grænseland, hvor Forholdene er ret vanskelige, kan det ikke nytte, at vi har nogle Rekrutter. De vil ikke kunne yde nogen som helst Sikring, ikke en Gang for sig selv, saa længe de ikke er uddannede.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel vilde give mig Anledning til at rette den Udtalelse, at jeg sørger ikke for den Dag i Morgen, og jeg maa dertil sige, at det er jo meget elskværdigt af det ærede Medlem, men i denne Forbindelse mente jeg det berettiget ikke at tænke videre i denne Sag end til det Forslag, der her foreligger. I det hele har hver Dag nok i sin Plage, ogsaa for en Minister, det er ikke værd at bekymre sig om Fremtiden, vi ved ikke, hvorledes den kommer til at foreligge. Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes de højere militære Myndigheder stillede sig til denne Sag, men det er ikke her Stedet for mig at redegøre derfor. Jeg gaar dog ud fra, at de højere Myndigheder er af samme Opfattelse som jeg, nemlig at saa længe vi staar saa nær den Tid, hvor største Delen af det Mandskab, der her er Tale om at indkalde, har været indkaldt til Sikringsstyrken i længere Tid end foreskrevet, naar de ogsaa skulde indtil Efterøvelse, er man berettiget til at tage Hensyn dertil. Det forekommer mig derfor, at der ikke kan være Frygt hos det ærede Medlem — i alt Fald vilde det være en uberettiget Frygt — for, at de nævnte Myndigheder ikke skulde kunne se, at det vilde være urimeligt at indkalde disse Tropper til Manøvrer.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Jeg havde ganske vist ikke tænkt mig, at den højtærede Forsvarsminister opfattede de 600 Mand, der findes i Sønderjylland for Tiden, som en Styrke, der skulde være egnet til at afværge mulige Invasioner. Jeg skal ikke udtale mig om, hvor stor Udsigten til Invasioner er for Tiden, men hvis der virkelig fandt Invasion af blot nogenlunde Betydning Sted, maatte der jo træffes helt andre Foranstaltninger, end her er Tale om. Jeg har betragtet den Besættelse, der finder Sted i Sønderjylland, som en Besættelse, der udelukkende er lagt an paa Opretholdelsen af den daglige Orden

derne, og i den Henseende tror jeg, man meget vel kunde klare sig uden at foretage ekstraordinære Indkaldelser, ikke mindst om Sommeren, hvor vi jo har meget større Hold inde end om Vinteren.

Den højtærede Forsvarsminister sagde, at det var jo Flertallet, der raadede, ikke Mindretallet. Ja, det er vi uhyre enige om, det opstaar der ingen Strid om mellem os. Men det, jeg tillader mig at gøre opmærksom paa, er, at dette Flertal har med Mindretallet truffet en ganske bestemt Aftale, og at denne Aftale har Flertallet derpaa opgivet, idet det har taget et andet Standpunkt. Det forekommer mig, at der hører ret kraftige Grunde til for at skulle beslutte sig dertil. Det er blot det, jeg har gjort opmærksom paa, og det forekommer ikke mig, at man fra Flertallets Side har noget som helst Grundlag for en saadan Fremgangsmaade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. A. Hansen: Jeg indser strengt taget ikke Nytten af at debattere Spørgsmaalet om Mandskabet i Sønderjylland ved denne Lejlighed. Baade Spørgsmaalet om, hvor mange Soldater der skal indkaldes til Tjeneste i Sønderjylland, og Spørgsmaalet om, hvilke Soldater der skal indkaldes, er jo, som det er fremhævet af den højtærede Forsvarsminister, afgjort ved Lov, og de Anskuelser, som det ærede Medlem Hr. P. Munch i Dag har gjort gældende, blev meget udførligt gjort gældende dels af hans Partifæller, dels fra Socialdemokratiets Side, da vi i Efteraaret diskuterede den paagældende Lov. Disse Argumenter vandt ikke Medhold hos et Flertal af dette høje Ting. Det er jo muligt, at det vilde have vundet Flertal, hvis det ærede Medlem Hr. P. Munch ikke havde været fraværende ved denne Lejlighed, thi jeg indrømmer, at det ærede Medlem naturligvis taler med en særlig Vægt og Myndighed, naar det drejer sig om Nedsættelse af Militærudgifterne. Nu var det ærede Medlem til al Skade fraværende, idet han paa det Tidspunkt var i Genève, og Flertallet i dette høje Ting fandt, at der var kraftige Grunde for at ordne Spørgsmaalet om Mandskabet i Sønderjylland netop saaledes, som det blev ordnet. Og Forsvarsministeren har jo ikke andet at gøre end at rette sig efter den Lov, Rigsdagen den Gang vedtog.